

[Dupont.]

20 pct. fra statskassen, 20 pct. fra Færøernes landskasse, medens rederne selv indskyder 10 pct.

Det foreliggende investeringsprogram tilsigter at anvende 35 mill. kr. til større lineskibe og til mindre fartøjer 15 mill. kr. Jeg forstår det sådan, at man i væsentlig grad sætter ind for lineskibene og mindre kuttere ud fra den betragtning, at behovet for disse i øjeblikket er større end behovet for egentlige trawlere. Jeg anser dette for en stor fordel, idet mindre pengestærke redere og fiskersammenslutninger ved de forskellige havne dermed får en større chance for at kunne præstere de 10 pct. egenkapital og derved yderligere øge fiskerflåden og som følge deraf skabe større beskæftigelse blandt fiskerne. Forslaget åbner mulighed for større investering ikke mindst for en øget udvikling af fiskerflåden og fiskeriproduktionen i land. Det vil betyde øget eksport og beskæftigelse. Færingerne mangler ikke initiativ, men penge. Da det må være en naturlig forudsætning, at man foretrækker danske værfter og danske materialer til udbygningen, når disse ellers kan fremstilles til konkurrencedygtige priser, kan jeg på socialdemokratiets vegne anbefale det foreliggende forslag til hurtig og velvillig behandling.

Johan Poulsen: Må jeg først have lov til som repræsentant for Færøerne i dette høje ting på lagtingets, landsstyrets og egne vegne at takke den højtærede finansminister samt den samlede regering for fremsættelsen af det foreliggende lovforslag.

Som ordfører for mit parti vil jeg gerne fremhæve, at mit parti ville have lagt stor vægt på, at et forslag som det foreliggende, der må betragtes som værende af national karakter, under en eller anden form var blevet forelagt folketinget, inden den reelle afslutning af forhandlingerne havde fundet sted. Venstre vil tro, at regeringen efter nøje overvejelse vil erkende det ønskelige i at sikre sig den bredest mulige medvirken og forståelse i det danske folketing i en sag som denne.

Gennemførelsen af det foreliggende meget vigtige lovforslag er nemlig forudsætningen for, at det investeringsprogram omfattende finansårene 1959-60—1963-64, som var re-

sultatet af de forhandlinger, der i marts måned dette år førtes mellem regeringen og medlemmer af det færøske landsstyre, kan føres ud i livet. Man har under disse forhandlinger fundet frem til, at det samlede investeringsbehov for Færøerne for den nævnte femårsperiode, omfattende såvel private som offentlige investeringer, skønsmæssigt kan sættes til ca. 190 mill. kr. Ved de overvejelser, der ligger til grund for udarbejdelsen af et sådant investeringsprogram, har der ganske naturligt været forskellige hensyn at tage, undertiden af modstridende natur, og det har derfor været magtpåliggende at afveje disse mod hinanden, sådan at det endelige resultat bliver det bedst mulige. Man har således under dette arbejde bl. a. fundet frem til de sagsområder, der må anses for at være af størst samfundsmæssig betydning for udviklingen fremover, samt givet programmet et sådant omfang, at det kan være nogenlunde på linje med de investeringer, der er tilgået det færøske samfund i de nærmest foregående år. Derved har man ment så nogenlunde at kunne bevare kontinuiteten i den økonomiske udbygning samtidig med, at det har været muligt at fastholde den økonomiske rytme, der har været normgivende for investeringerne i de senere år. Derved har man også ment at kunne undgå de skadelige inflatoriske virkninger, som en alt for voldsom investering uvægerligt ville påføre det færøske samfund. Det meget vigtige hensyn: hvad det færøske samfund selv kan skønnes at have økonomiske muligheder for at magte, vil herved også være tilgodeset. Jeg kan endelig notere, at der ved udarbejdelsen af et investeringsprogram som det nævnte er imødekommet et i de senere år af regeringen og de bevilgende myndigheder fremsat krav om en vis prioritetsfølge i den samfundsmæssige udbygning på Færøerne.

Som det vil være ærede medlemmer af det høje ting bekendt, er i henhold til hjemmestyreloven af 1948 alle offentlige sager opdelt i 2 grupper. For det første de sager, der i henhold til hjemmestyreloven er færøske særanliggende, og for det andet de sager, der er fællesanliggende. For den første gruppe har hjemmestyret det fulde og hele ansvar både med hensyn til lovgivning og økonomi. Hvad angår den anden